

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

på, at denne sag om en programtjeneste for de søfarende nu finder en hurtig og rimelig løsning, og jeg ved, at handelsministeren fuldt ud deler den indstilling. Men det er ikke rimeligt i den forbindelse at bruge tid og kræfter på unyttige lovgivningsinitiativer. Det afgørende er, at de ansvarlige instanser nu får lagt sidste hånd på det arbejde, der må foretages, før de nødvendige finanslovebillinger kan tilvejebringes. Det vil sandsynligvis ske i begyndelsen af det nye år. Dermed vil vi være godt på vej til løsning af de to problemer, der foreligger på radio- og fjernsynsområdet i forhold til de søfarende: en programtjeneste, der bygger på optagelse af udsendelserne, og en forbedret kortbølgetjeneste.

Om det sidste spørgsmål kan jeg oplyse, at finansudvalget i juni måned tiltrådte en ansøgning fra handelsministeriet om en bevilling på 260.000 kr. til projektering af den nye og kraftigere sender, der er en forudsætning for, at vi kan opnå en forbedring af forholdene på kortbølgeområdet.

Albertsen (S):

Det forslag, som fremskridtspartiet her er kommet med, rører ved et problem, som har eksisteret i en årrække, og som har været fremført fra forskellig side, bl. a. ved spørgsmål her i salen, og nu genfremsætter fremskridtspartiet altså et lovforslag. Jeg kunne i og for sig ganske henholde mig til ministerens redegørelse her og erklære mig enig i den fremgangsmåde, som ministeren her har givet løfte om vil blive efterlevet. Det er jo helt forkert, som det åbenbart har været forslagsstillernes tankegang, at hele dette problem for den gruppe borgere, vi her taler om, de mange søfarende, alene vil kunne klares ved i givet fald at vedtage lovforslaget. Det er jo dels et spørgsmål om det, som står i lovforslaget, men sandelig også et spørgsmål om at skaffe penge dertil. Det kan ikke være et spørgsmål, der som anvist her klares alene ad denne vej, for det vil kun betyde, at nogle enkelte store rederier, som måske har midler nok, klarer den opgave. Det, der må være vejen frem, er at få en løsning, som dækker alle skibe, og som indebærer, at der ikke bliver forskel, uanset om det er et stort eller et lille rederi, der er inde i billedet.

Jeg skal anbefale at forkaste forslaget og henstiller, at de to involverede ministre, mini-

steren for kulturelle anliggender og handelsministeren, snarest realiserer de ting, som er lovet her i dag. Så tror jeg, vi får en rimelig og rigtig løsning på dette problem.

Anna Dorith Skriver (V):

Da mit partis ordfører, fru Nathalie Lind, er forhindret i at være til stede, skal jeg kort nævne, at vi fra venstres side stadig er indstillet på, at de hindringer af ophavsretlig art, der i dag eksisterer, og som forhindrer, at danske søfolk kan blive betjent med fjernsyns- og radioudsendelser, må fjernes under den ene eller den anden form. Derfor er jeg glad for ministerens meddelelse i dag.

Jeg skal gentage, at venstre er indstillet på, at der findes en ordening igennem en aftale, men vi er ikke indstillet på, at vi nu skal lovgive i denne sag.

Arentoft (FP):

Sidste gang folketinget behandlede et lignende lovforslag som det, vi behandler i dag, var i foråret 1976. Det var fremskridtspartiets lovforslag nr. 153, folketingsåret 1975-76. I betænkningen, der blev afgivet af kulturudvalget den 7. april 1976, indstillede 8 af de 9 udvalgsberettigede partier lovforslaget til forkastelse.

Siden da er der, på trods af at alle ordførerne ved førstebehandlingen den 12. marts 1976 gik varmt ind for, at vore søfolk naturligvis hurtigst muligt skulle sikres en fornuftig fjernsynsbetjening, ikke sket andet, end at højesteret den 24. maj 1976 stadfæstede østre landsrets dom fra november 1975, der forbyder et dansk rederi at afspille dansk tv og at sende videobånd ud til sine skibe. Det er for dårligt. Det strander på loven om ophavsret, lov nr. 158 af 31. maj 1961 med ændringer som følge af lov nr. 174 af 21. marts 1973.

Det er altså muligt at få gennemført ændringer i loven om ophavsret, og det er det, vi forsøger med dette forslag, af tre væsentlige årsager.

For det første er det på tide, at vore søfolk i udenrigsfart får en ordentlig tv-betjening. Der må og skal ske noget.

For det andet kan opgaven i dag løses med videobånd i kassetter, men inden man når for vidt med planlægningen af en videoproduktion med fremstilling af masterbånd og kopier ved Danmarks radio for 6-7 millioner skattekrone,